

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์

อาทิตย์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต
30 มีนาคม 2014

บทอ่าน 1 ซมอ 16: 1ข, 6-7, 10-13ก ; อฟ 5: 8-14 ; ยน 9: 1-41

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 575, 588, 595-6, 1151, 1504, 2173, 2827

จุดเน้น พระคริสตเจ้าทรงเป็นแสงสว่างส่องโลก พระองค์ทรงส่องสว่างแก่ทุกคนผู้แสวงหาพระองค์ พระองค์ทรงมอบอำนาจเราให้ดำเนินชีวิตในแสงสว่างนั้น

มีข้อความที่ให้กำลังใจจริงๆ จากบทสวดวันนี้ “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าอย่างผู้เลี้ยงแกะ” (สดด 23:1) พุดกับเรามิใช่แค่สัญญาว่าวันหนึ่ง (ข้างหน้า) เราจะร่วมชีวิตนิรันดรกับพระเจ้าเท่านั้น แต่เราจะได้รับพระพรจากพระเจ้าแบบต่อเนื่องในชีวิต ครอบครัว ชุมชน การอยู่ดีกินดี เวลาที่มีปัญหาข้อขัดแย้งและความยากลำบากด้านเศรษฐกิจ การพึ่งข้อความที่ให้กำลังใจและความมั่นคง ทำให้สดชื่นขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตามมีหลายคนผู้ดำเนินชีวิตห่างไกลจากสภาพงดงามนี้ “ข้าพเจ้าไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงอยู่กับข้าพเจ้า... ทรงเทเครื่องดื่มลงในถ้วยของข้าพเจ้าจนล้นปริ่ม” ฟังน้องหลายคนที่เดินในหุบเขาที่มีดมืด เต็มไปด้วยความกลัว หมดหวัง และต้องการความช่วยเหลือ ขาดความกล้า และมีชีวิตเหมือนคนตาบอดในบทอ่านจากพระวรสารวันนี้

ถ้าเรามองดูรอบๆ ตัว คงเห็นโลกแตกแยกหลายระดับ ฟังน้องชายหญิงมากมายกำลังทนทุกข์เพราะความยากจน อ่านหนังสือไม่ออก มีความรุนแรง และความไม่เสมอภาค ไม่ต้องอ้างถึงผู้คนหลายล้านที่กำลังรับผลของภัยพิบัติตามธรรมชาติและความสะดวกสบายหิวโหย เมื่อเผชิญกับโลกเช่นนี้ เราอาจถูกทดลองให้หมดหวัง หรือแยกกว่าอีก เป็นแบบชาวฟาริสีในพระวรสารที่สายตาสั้น และสนใจเฉพาะผลกำไรส่วนตัวเท่านั้น แต่วันนี้เราอยู่ในการเดินทางมหาพรต เน้นการอธิษฐานภาวนา การจำศีลลดอาหาร และทำบุญให้ทาน (แบ่งปัน) เราได้รับเชิญให้เจริญชีวิตแบบลูกแห่งความสว่าง เพื่อเกิดผลแห่งความดี ความชอบธรรม และความจริง

พระวรสารวันนี้เป็นเรื่องที่สองในสามประสบการณ์มาสู่ความเชื่อ ในพระวรสารโดยนักบุญยอห์น ที่พระศาสนจักรใช้ในพิธีกรรม ปี A สัปดาห์ที่แล้ว เราได้ยินเรื่องหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำของยาโคบ (เมืองสิคาร์) และสัปดาห์หน้าเราจะได้ยินเรื่องการกลับคืนชีพของลาซารัส

ชายตาบอดแต่กำเนิดได้รับการรักษาให้พบความชื่นชมยินดียิ่งใหญ่ในชีวิต คือ พระพรแห่งการเห็น การตาบอดไม่ใช่กีดกันเขาไม่ทำให้สามารถชื่นชมความงดงามของสิ่งสร้างเท่านั้น แต่ชาวบ้านสมัยศตวรรษแรกนั้นถือว่าเป็นการลงโทษเพราะบาป จึงถูกตัดขาดจากครอบครัวและสังคม เป็นพิเศษในยามที่เขาต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนและความบรรเทาใจมากที่สุด

เขาต้องว่าเหวโอดเดี่ยวในชีวิต จนกระทั่งเขาได้มาพบกับพระเยซูเจ้า อาศัยการสัมผัสรักษา พระเยซูเจ้าทรงรักษาชายตาบอดด้วยวิธีที่เราไม่สามารถคิดได้ พระองค์มิได้ทรงรักษาการป่วยฝายร่างกายเท่านั้น แต่ด้วยคำพูดและที่สำคัญมากที่สุด คือ กิจการ พระเยซูเจ้าทรงใช้คำพูดแห่งความเชื่อ

พระเยซูเจ้าทรงถามว่า เขาเชื่อในบุตรแห่งมนุษย์หรือ ชายที่ได้รับการรักษาให้เห็นตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ พระเจ้าข้า” และกราบลงนมัสการพระองค์ อาศัยการทำเช่นนี้ พระเยซูเจ้ามิได้ทรงฟื้นฟูการเห็นฝายกายเท่านั้น แต่ทรงเปิดตาแห่งความเชื่อด้วย จากการพบปะที่เปลี่ยนแปลงชีวิต ชายตาบอดเปลี่ยนจากความมืดบอดฝายร่างกายและจิตใจ ไม่สนใจความเชื่อศรัทธา ไปสู่วิสัยทัศน์ใหม่ มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและหมู่คณะ

อาศัยศีลล้างบาป เราได้รับเชิญในแสงสว่างแห่งความเชื่อและความสัมพันธ์ เหมือนดาวิดในบทอ่านแรก เราได้รับเลือกให้มาเป็นเครื่องมือของพระเจ้าในโลกนี้ และดังบทอ่านที่สองที่เชิญชวนเราว่า “ในอดีตท่านเคยเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตเช่นบุตรแห่งความสว่างเกิด ผลแห่งความสว่างคือ ความดี ความชอบธรรม และความจริงทุกประการ”

ฟังน้อง เพราะว่าเราได้รับการสัมผัสของพระคริสตเจ้าในชีวิต เรายังคงแสงสว่างของพระองค์ในโลกของเรา เราเลียนแบบพระคริสตเจ้าด้วยความซื่อสัตย์ การอธิษฐานภาวนาและการรับใช้พี่น้องชายหญิง เราอาจจะไม่สามารถทำอัศจรรย์รักษาแบบพระเยซูเจ้า แต่เราให้ความรักเมตตาและความหวังแก่คนรอบข้างได้ มหาพรตเป็นโอกาสปฏิบัติความเชื่อในสังคม เป็นโอกาสไม่ให้อึดติดตามที่เห็นภายนอก แต่ทำแบบที่พระเจ้าทรงเห็นเรา มหาพรตเป็นเวลาเสริมสร้างโลกที่ยุติธรรมและเสมอภาคขึ้น เพราะด้วยคุณลักษณะเช่นนี้ โลกของเราจึงได้รับการเยียวยารักษาให้ดีขึ้นได้

พระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์ แปล

จาก Homilies โดย Catholic Diocese of Lansing,
(มกราคม – มีนาคม 2014), หน้า 129-131.